

BILL, 1954

Members and it would not add to the dignity of this House for one Hon'ble Member to make any personal references regarding any other Hon'ble Member. No such personal references should be made in the future.

Sri T. MARIAPPA (Mysore City-North).—Sir, this point whether one Member representing a particular constituency can participate in a debate relating to affairs of another constituency has been raised and it requires a ruling.

Mr. SPEAKER.—Let us not make a big issue of these small things. It is hardly in keeping with the dignity of this House to carry on personal quarrels on the floor of this House. Probably, while refuting allegations, he might have referred to certain points. To take one side of the issue and go on arguing it, is hardly fair.

Regarding the point raised by Sri Mariappa, it appears to me that it does not require any ruling. Any Hon'ble Member of this House can refer to matters pertaining to the whole State on appropriate occasions. It does not require any ruling.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—I am not concerned with this issue. You were pleased to say that no personal references should be made. I do agree that no personal attacks should be made. But very often we allude to certain Ministers, and say that the Minister for L.S.G. did so and so in the course of his official duties. Strictly speaking, it may be taken as a personal reference.

Mr. SPEAKER.—Recrimination, I said.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It depends upon how we take it. It may be said the Local Self-Government Minister was responsible in changing the site from one place to another. It may be taken as personal reference or as reference to the Minister as such. When we make reference to them in their capacity of Ministers, then it cannot be taken as personal reference.

Sri K. HANUMANTHA IYA.—Whether there has been personal reference in a particular case, it is left to

the discretion of the Speaker to determine. There is no question of our arguing over the matter.

BUSINESS OF THE HOUSE.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Yesterday, you promised to take up Q. No. 275 tabled for 14th October.

Mr. SPEAKER.—I understand the Hon'ble Minister in charge of this question has to answer some interpellations in the other House. I shall take up the question tomorrow.

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—We are going to sit for only one more day according to our programme and only two of my questions have been answered hitherto. I want to know whether the rest of the questions will be answered and published in the Proceedings.

Further, Sir, there is one more thing. There is a strong rumour in the State that our Rajpramukh is going to take leave for two months and that Sri C. Rajagopalachari is going to be appointed as Governor. I do not know whether this House is going to be consulted and whether there is any truth in that rumour.

Mr. SPEAKER.—Unless some business concerning this House is placed on the table and a motion is moved, I do not think any outside matter can be discussed on the floor of this House.

We shall now resume discussion on Co-operative Societies (Amendment) Bill.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1954.

Motion to consider (contd.)

ಶ್ರೀ ವಿ. ಮನಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೊನ್ನೆ ಈ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒತ್ತಾಯದ ಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ.)

ಇದನ್ನು ತರಬೇತಾದಂಥ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಲೋಪವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನು, ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆಶೆಯನ್ನು, ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಆ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂಥ ಒಂದು ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿರುವ ಕೆಲವು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೂಕುವಾದುವು, ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನೀಯಲಿ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿರೋಧ ಮಾಡಿ ಛಾತನಾಡಿದವರು ಇದು ಬಹಳ ಅವಸರದಿಂದ ತಂದಿರುವ ಮನೂವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ರ‍್ಯಾಡಿಕಲ್ ಥೇಂಜಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅವಸರದಿಂದ ತಂದಿರುವ ಮನೂವೆಯಲ್ಲ, ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ತಂದಿರುವ ಮನೂವೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮನೂವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಆಲಸ್ಯದಿಂದಲೋ ಈ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈ ದಿವಸ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಈ ದಿವಸ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಾರಂಭ ಸಿದ್ಧವೆ. ನಾಳೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು (cottage industry) ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಮುಂದೆ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಾಗ ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 'ಪೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಈ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಯಾವ ಸಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು, ಇಂಥ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಬಹುಶಃ ಇಂಥ ಬಲವಾದ ಕಾನೂನು ಮೊದಲೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ

ವಾಗಿ ಉರ್ದೂಲ ಕಲ್ಪೋಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೇ ಅಥವಾ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಬ್ಬರುವುದು ರ‍್ಯಾಡಿಕಲ್ ಥೇಂಜಸ್ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಹಂಚುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತರಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಅಂಶ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ, ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವಾಗ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ನಿಯಮ ಹಾಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮೊತ್ತದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಪೇರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಲವನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕು, ಗೊತ್ತಾದ ದಿವಸ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕು; ಹಾಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹೊಸ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ದುಬಾರಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ನಿಯಮವನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಹಾಕಿರುವುದು ಕಠಿಣವಾದುದೆಂದರೆ, ಸಾಲ ಕೊಡುವವರು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ನಿಯಮ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವಾಯಿದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ವಾಪಸು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ರೈತರು ಬೆಳೆ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಅಥವಾ ಅದಾಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸಾಲವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಸಲಿಸಾಗಲಿ ಅದರಿಗೆ ಸಾಲ ಹೇಗೆ ದೊರೆತೀತು? ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸುಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ 22ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಒರಿಜಿನಲ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ 22-A ಎಂಬ ಹೊಸ ಸೆಕ್ಷನ್ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ರೈತರನ್ನೂ ಹೊರ ಹೊರಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಜಮೀನನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಮಾಡಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ರೈತನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದಿದೆ. ಆ ಆಧಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಒಂದು ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಇದನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು ಅಸ್ಥಿತ್ವ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಅಧಿಕಾರ ಅಸ್ಥಿತ್ವ ಮೇಲಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಕಂಡಿಷನ್ನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತತ್ವೇನಿದೆ? ಪದೇಪದೇ ಅಸ್ತಿ ಆಧಾರಮಾಡಿಕೊಡು

BILL, 1954

ವಾಗ ಕೊಡುವ ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯ ದೊಡ್ಡ ವಜಾ ಮಾಡಿ, ಅದು ದುಬಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೈತರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಿ ತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುಸಾಲ ಅಧಾರ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಪುನಃ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೀರಿಸುವವರೆಗೂ ಆಸ್ತಿಯಮೇಲೆ ಸೂಸೈಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸುಗ್ಗಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿದಮೇಲೆ ಹೊಸ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಒಂದು ನಿಯಮವಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ರ‍್ಯಾಡಿಕಲ್ ಛೇಂಜೆ ? ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೈತ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಅಧಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಸಾಹುಕಾರರ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಒಂದುಕಡೆ ಮಾಡಿರುವ ಆಧಾರ ಇರುವವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಿಜ, ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬೇರೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲವನ್ನು ಈ ಸಂಘಗಳಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಸಾಲಬೇಡ, ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದರೆ ಆಗ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಪರಭಾರೆಮಾಡಿ, ಕ್ರಯಮಾಡಿ, ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಹಣತಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ. ಅದು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಇಂಟರ್‌ಪ್ರೆಟೇಷನ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೂರನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ :—

“(iii) no member shall alienate the whole or any part of the land specified in the declaration made under clause (i) or varied under clause (ii) until the whole amount borrowed by the member together with interest thereon is paid in full : ”

ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಸಹ ಓದಬೇಕು. ಅಲ್ಲ

“(iv) any alienation made in contravention of the provisions of clause (iii) shall be void as against the society ”

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಎರಡು ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರದ್ದುಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದುಮೇಲೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪರಭಾರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಮೇಲೆ ಊರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹಕ್ಕು ಮೊಟಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆಮಾಡಿ ಆ ಹಣದಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಕ್ರಯ ಮಾಡುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೋದೇಯಿಲ್ಲ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಮೇಲೆ ಹತ್ತನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ‘Recovery of cost’ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದೆ. 43ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ :—

“...such magistrate shall proceed to recover the sum in the same manner as if it were a fine imposed by himself ”.

ಇದರಮೇಲೆ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ವಿಪುಲವಾಗಿಯೂ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದರು. ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಅವರಿಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಜುರ್ರಾನೆ ಹಾಕಿದರೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲವನ್ನೂ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದುಮೇಲೆ ಜುರ್ರಾನೆ ಅಥವಾ ಸಾಲ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ರಹ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗಿದೆ, ನಿಜ. ಲಯಿಟಿಟಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪನಿಷ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದರು. ಒಂದನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ “after the words ‘on application’, the words ‘by the Registrar’ shall be inserted.” ಎಂದಿದೆ. ಒರಿಜಿನಲ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಆಪ್ಟಿ ಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಪ್ಟಿ ಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ಈ ತರಹ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಕ್ಲಾಸು ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ರೀತಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿದೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರಿಗೆ, ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಇಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಅದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಳೆಯ ಮೂಲಕವೋ ಅಥವಾ ಚರಸತ್ತನ್ನೋ, ಜಮೀನನ್ನೋ ಹರಾಜು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೋ ದೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ವಸೂಲಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರು ಈ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಇಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬುವುದಾದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ಮುಟ್ಟುಬಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರವರು ಏಕಾಏಕಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ :

(ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ.)

1-30 P.M.

"...the Registrar may, on the application of the officer conducting the audit or holding the inquiry or inspection, or of the liquidator or of any creditor or contributory or of his own motion, examine into the conduct of such person and after giving reasonable opportunity to the person concerned to submit his explanation, make an order requiring him to repay or restore the money or property or any part thereof respectively with interest at such rate as the Registrar thinks just or to contribute such sum to the assets of the society by way of compensation in regard to the misapplication, retainer, misfeasance or breach of trust as the registrar thinks just."

ಅದುದರಿಂದ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡಲು ಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರವೇ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಎರತಕ್ಕದ್ದು; ಅದೂ ಸಹ

"...make an order requiring him to repay or restore the money or property or any part thereof respectively with interest at such rate as the Registrar thinks just".

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆಂದಮೇಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕ್ಲೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲದೆ

"The order of the Registrar under sub-section (i) shall be final unless it is set aside by the Government on application made."

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ judicial announcement ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂದು. ತತ್ಪ್ರಶ್ನೆ: ಒಂದು *prima facie* case ಇದ್ದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ನಡೆಯುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ, ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಊರ್ಜಿತವಾಗಿವೆ, ಎಷ್ಟು ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು, ಕೇಸುಗಳು ತಕರಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವು

ಗಳಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅನೇಕವು ಖರಾಸೆಯಾಗಿರತಕ್ಕವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ತೀವ್ರಕಷ್ಟರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏನೋ ಅವರ ಸ್ವಂತ influence ಮೇಲೆ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

[At this time an Hon'ble Member saw the Hon'ble Minister for Revenue being seated by the side of Sri J. Mohamed Imam.]

Sri Y. M. CHANDRASEKHARAIYA (Kadur).—I rise to a point of order, Sir. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ!

Mr. SPEAKER.—There is no point of order. He can sit in any place. But he cannot take the position of the Leader of the Opposition.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—They are nervous that the Opposition party is so attractive that the Minister has crossed the floor!

ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ.—ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ರಿಮಿ ನರ್ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾದಗಳು ಜಾಗೃತ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಹಣದ ವಸೂಲಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಅವುಗಳ ಏಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಕೊಡಲ ಪಟ್ಟು ಬೀಳುವ ಸಂಭವವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರವನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಏನು?

ಇನ್ನು 'Recovery of moneys due to societies' ಬಗ್ಗೆ—54 (A) ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ, arrears ವಸೂಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಹ ಸೂಕ್ತವಾದುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಏಳಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದುದು.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬೇರೆ ಸೇರಿದೆ. ಅದು ಇದುವರೆಗೂ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ನೀತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬಹಳ ಮೆಚನತ್ತಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಸಹ ಚುರುಕಿನಿಂದ ಸಾಗಿದೆ. ಎರೋಲಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಮುಲ್ಕು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಈ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಇರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೇಲ್ಮನೆಯವರು ಯಾವ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ refer ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತೂ ಈ ರೀತಿ refer ಮಾಡಲು ಸಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಂದು

BILL, 1954

ವೇಳೆ ಇದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವುದಾದರೆ ಜಾಗೃತೆ refer ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬೇಗ ತರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿಂಗಾರಿಗೌಡ (ನಲಮಂಗಲ).— ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ರೋಪದೋಷಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಮೂರು ತೆರನಾದ ವಾದವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ clauses 2, 3, 9, ಮತ್ತು 11ನೆಯವು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವುವು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿವೆ, ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ, ಪ್ರಬಂಧ ಭುತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ತೀವ್ರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದುದೇ ಆದರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೂ ಸಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಅತಿನುತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, clauses 2, 3, 9 ಮತ್ತು 11 ಸಹಕಾರ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದರು.

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜ್ ಪ್ರಕಾರ ಪೇರು ಮೊಬಲಗಿನ ಪರಮಾವಧಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದಿತ್ತು. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತದ ಪೇರು ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೌಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬಗ್ಗೆ credit system ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ರಿಜರ್ವ್

ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. Original Act ಪ್ರಕಾರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೇರು ಮೊಬಲಗು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲತೆ ಪಡೆಯಲು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದದಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Clause 3 ರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನವಿ ಇಷ್ಟು : ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಜನತೆ ಸಹ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ಮೂಲಕ ಸಹಕಾರ ತತ್ತ್ವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಜನತೆಗೂ ನಿಕಟ ಬಾಂಧವ್ಯ ಎರಬ ಎಂಬ ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು 9 ಮತ್ತು 11ನೆಯ ಕ್ಲಾಜುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನೀಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯ ಬಂದೋಬಸ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಪೇರು ರೂಪದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಲಾಸ್ (11)ರಲ್ಲಿ, (b). For sub-section (2), the following sub-section shall be substituted ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1948ರ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಆಡಳಿತ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೂ ಕೂಡ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೋ ಅಥವಾ ಇನ್ಸಾರಾದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಹಣವನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು, ಆಗಿರತಕ್ಕ ರೋಪದೋಷವನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿತಿರುವ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೋ ಅಥವಾ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೋ ಅದರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕುಟಿಯುವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಸಂಘದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿಂಗಾರಿ ಗೌಡ.)

ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ objection ಕೇಳಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ 30 ದಿವಸ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಜನರರ ಬಾಡಿಕರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ಮುಖಂಡರ ಕೈವಾಡ ಇದ್ದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಅನ್ಯವ್ಯಸ್ಥವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಅಲ್ಪಗೇ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ, ನೇರವಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೇ ಆಡಳಿತ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕರಾಪಕಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕ ಈ ಒಂದು substitution ಕ್ಲಾಸ್ ನ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಈ (6)ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ನ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹುಶಃ ಇದರಲ್ಲದಕ್ಕವಾಗರತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ (7) 22-A ನಲ್ಲಿ

7: "22-A: . . . Such declaration shall state that the applicant thereby creates a charge on the land owned by him and specified therein for the payment of the amount of the loan which the society may make to the member in pursuance of the application and for all future advances, if any, required by him which the society may make to him as such member subject to such maximum as may be determined by the society together with interest on such amount of the loan and advances ;"

ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಗ್ನಿಮೆಂಟ್ ಆಗ ಕ್ಕೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಈಡುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ನನಗೆ ಸಾಲಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಲಾಸ್ (6) ಮತ್ತು (7) ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ನಾನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಈಡುಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೇಕೋ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ನಾರ್ಯಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಅಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ (8) ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಷ್ಟಯದಲ್ಲ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಆಕೌಂಟ್ ನೋಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಹೈಕೋರ್ಟ್

ತೀರ್ಮಾನ ಆಗುವವರೆಗೂ 4-5-6 ವರ್ಷ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಸಾಬೀತು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೋರ್ಟಿನವರೇ ಏನಾದರೂ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವುದಾದರೆ ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಸೆಕ್ಷನ್ (49) ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಿಗೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಿಗೂ ಎರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು "ಫ್ರಾಡ್ಯುಲೆಂಟ್ ಇಂಟೆಂಷನ್" ಅಂದರೆ "ಮಿಸ್‌ಅಪ್ಪೋಪ್ರಿಯೇಷನ್" ಎಂದು ಈ ಎರಡು ತರಹ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರು; ಅವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ "ಮಿಸ್ ಅಪ್ಪೋಪ್ರಿಯೇಷನ್" "ರೀಟೆನ್ಷನ್" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'Misappropriation and fraudulent intention' ಪ್ರಕಾರ ದುಡ್ಡು ದುರುಪಯೋಗ ಅಥವಾ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತಾಗುವವರೆಗೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಣ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಈ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದುಡ್ಡನ್ನು ನುಂಗಿಹಾಕಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಆ ಸಂಘದ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ವಸ್ತು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ, ಅಂಥವನಿಂದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು, ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಬರಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಬ್‌ಕ್ಲಾಸ್ (2) ರಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಮಾಡಿದ ಆಜ್ಞೆಯಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದುಪದ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅಪೀಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದಿನದ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮೂದುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮನೋದೇ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಂದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೋದೇ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನುಮಾರು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇವು ನಮೂನಾಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡದೇ ಹೋಗಿರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಹೋದದ್ದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರರವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಈಗ ನೆಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಹಳ ಅನುಮೋದನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇಲ್ಲರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ನಡೆಸುವಾಗ ಬೇಕಾದ, ಸುಭದ್ರವಾದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಾಗಿ ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಲಾಸನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು clause by clause ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ಹೇಳಿ, ಪುನರುಕ್ತಿಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ವರೆಗೂ ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಮೂಲಾಧಾರವಾದ ಏಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು, ಅದರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸನ್ನು ನಾನು ಓದಿದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಅದರ ಸಹಕಾರ ತತ್ತ್ವ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆದರ್ಜೆಗೆ ಇಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರರವರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಏಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು Bad Debts ಇರತಕ್ಕದ್ದು 9,12,233 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

“The prospects of recovery of the above heavy arrears are indeed very very gloomy. The available assets of almost all these societies have already been sold and adjusted towards arrears and in the case of unlimited societies attempts are being made to levy contribution on the members. This is a difficult and complicated process involving much delay. It is however feared that nearly the whole of the amount due from these societies will have ultimately to be written off as bad debt.”

ಸ್ವಲ್ಪದೋಷವೆನಿಸಿರಬಹುದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆಯೂ ಅರ್ಥವಾದಂಥ ಬ್ಯಾಂಕು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅದರ್ಶವಾ

ದದ್ದು, ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಇದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಮುಖ ಜನರನಿಂದ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್‌ನಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯವರ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ರೀತ್ಯಾ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ Bad Debts ಇದೆ. ಇದರ ಬಂಡವಾಳ ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ 4 ಲಕ್ಷ 65 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ. ಪೇಡ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ paid and not recovered 9,12,000+1,00,000. ಒಟ್ಟು 10 ಲಕ್ಷದ 12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು.

“This is another item of bad debt in the books of the Bank amounting to one lakh of rupees, representing accrued interest not realised but treated as profit in the previous years. For meeting these losses, a request has been made to Government to give a subsidy of five lakhs to the Bank.”

(Extract from the Annual Report of the Apex Bank).

2 P.M.

ಇದರಲ್ಲಿ ಒವರ್ ಡ್ರಾಸ್ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಶೇಕಡ 24. ಒಟ್ಟು ಸಾಲ ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸುಮಾರು 40 ಲಕ್ಷ, ಅದರಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ಒವರ್ ಡ್ರಾಸ್ ನಿಂತಿವೆ. ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಬ್ಯಾಡ್ ಡೆಬ್ಟ್ ವಜಾ ಮಾಡುವುದು ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ “ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಖೋತಾಬಂದಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗತಿಯೇ ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಿರುವಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಗತಿಯೇನು, ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಡ್ ಡೆಬ್ಟ್ ಫಂಡ್ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿತ್ತು, ಈಗ ಬದಗಿಸಿರುವುದು ಒಟ್ಟು 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. What a miserable state of affairs, Mr. Speaker! ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದೇಯನ್ನು ಇದು ಬೇಡವೆಂದರೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೆಂಬುದನ್ನು ದೋಷನೆ ಮಾಡಿ. 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವು, ಎಷ್ಟೋ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸಂಘಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸ್ವಾನ ಭದ್ರತೆಯಿರಬೇಕು, ಸಹಕಾರ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಈ ದಿವಸ ಈ ಮನೋದೇಯನ್ನು ತಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರರವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ನೋಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದೇಯನ್ನು ತಂದು ಸಹಕಾರ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ನೋಡಿದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರರವರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾಷಣದ ಬಂಡವಾಳ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಅದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪೇಜಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ತಾವು ಕೇಳಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಲೆಡ್ಜರ್ ಪೋಲಿಯೋ 90/2ರಲ್ಲಿ "This Institution seems to have been registered as R. C. S. No. 1598, dated 15th June 1949" ಎಂದಿದೆ. ಇದು ಕಂಟ್ರೋಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಟ್ರೇಡ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಈ ಸೊಸೈಟಿಯು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ 15-6-1949ರಲ್ಲಿ ರಜಿಸ್ಟರಾಯಿತು. The then Registrar of Co-operative Societies in Mysore was its *ex-officio* President. The said institution applied for Membership of the Apex Bank on 20th June 1949. ಈ ಸೊಸೈಟಿಯು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೆಂಬರಾಗಿ 10-7-1949ರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಆಯಿತು. 15-6-1949ರಲ್ಲಿ ರಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಯಿತು, ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೆಂಬರಾಗಲು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ದಿವಸವೇ the said *ex-officio* President of the said institution sent a loan application for Rs. 50,000. 15-6-1949ರಲ್ಲಿ ರಜಿಸ್ಟರಾಗಿ ಅದೇ ದಿವಸ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮೆಂಬರಾಗದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೂ, 20-7-1949ರಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರಾದರೂ, ಮೆಂಬರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ರಜಿಸ್ಟರಾದ ದಿನವೇ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು. The then Secretary of the Bank who was an Assistant Registrar lent by the Department of Co-operation, for obvious reasons, without getting the case worked out by the case worker, put up a note on 16th June 1949, recommending for the sanction of the loan. 15ನೆಯ ತಾರೀಖು ರಜಿಸ್ಟರಾಗಿ ಆ ದಿವಸ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ 16ನೆಯ ತಾರೀಖೇ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೆಂಬರು ಹೌದೇ, ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ, ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ದಿವಸ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಪೇರು ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವ ಸೊಸೈಟಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲಯ್‌ಬಲೆಟೀಸ್ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದು ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆಯೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ, whether the said *ex-officio* President has been authorised by the General Body of the Institution to raise the funds ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಸಾಲ ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ನೋಡದೆ, ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Meanwhile, a recommendation for sanctioning a sum of Rs. 75,000 to the said Institution was received from the then Registrar.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಟಿ.-ನರಸೀಪುರ).—ಇಲಾಖೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಿವೃತ್ತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೂ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ರೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am very happy that you have come. (Laughter). 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವಾಗ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸಾಗಿದೆ. Meanwhile a recommendation for sanctioning a sum of Rs. 75,000 to the said Institution was received from the then Registrar, who was also *Ex-officio* President of the institution from his camp at Shimoga, which seems to have not been registered in the Bank's Registers. ಆ ಕಾಗದ ಬಂದು ಹೋಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ರಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ದಾಖಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ. The matter was pushed through and a loan of Rs. 50,000 was sanctioned and a sum of Rs. 30,000 paid on 20th June 1949. ಮೆಂಬರ್ ಸಿಪ್ಪೆಗೆ ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ದಿವಸವೇ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟ ಐದು ದಿವಸಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. Further, an additional loan of Rs. 25,000 was sanctioned within seventeen days of sanctioning of the first loan. It is therefore clearly seen that the then Registrar of Co-operative Societies who has to enforce the rules and regulations of the Department, pushed through the loan against grave irregularities and the whole amount seems to be doubtful of recovery. My friends oppose a measure which has been brought forward to put down such kind of irregularities.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—That is an officer of the Government; we all agree to that indictment.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ನಾಲ್ಕು-ಅಫಿಷಿಯಲ್ಸ್ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬಹುದು. ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಫಿಷಿಯಲ್ಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದು ಅನಗತ್ಯ. ಆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಇನ್ನೊಂದು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದ ಸೊಸೈಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ. He obtained 20,000 rupees as loan from the Apex Bank to this Society. He is the President there and Secretary here. ಆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಶೇಕಡೆ ಆರಂಕೆ ಬಡ್ಡಿ. ಖಾಸಗಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಒಬ್ಬ ಮಹನೀಯರು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಜುನಿಯರ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಅದೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರೆಸಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸೊಸೈಟಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಎಂಬ

BILL, 1954

ಇನ್ನೊಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಆ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೇಳಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಶೇಕಡೆ ಆರರ ಬಡ್ಡಿಯಂತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು. ಮಂಜೂರಾದ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡೆ ಎರಡರಂತೆ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರ ಕೈಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಯೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ ಟ್ರೇಡ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೇಲೆ, everything has been done according to rules and law. The loan has been duly sanctioned by the Board. ಇನ್ನು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕಿಟರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರೊಂದ ನಾಳೆ ಅಪಿಷಿಯರ್ಸ್. ಇಂಥವರು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Mr. Speaker, please permit me for one minute to give some more information. I feel there is a little twisting. The Apex Bank is a Central Institution. It grants loans to cases recommended by the Registrar of the Department and the Registrar does it according to the provisions of the Co-operative Act. So, if the Registrar has done it and if my Hon'ble friend reads the opinion of the Audit Report where the Registrar has erred, it does not mean that the act is wrong. Let him not blame the act. I give my support to what he says that the officer has erred. But the Apex Bank cannot be blamed because it grants loans for cases recommended by the Registrar on the technical line.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ತಾವು ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ತಮ್ಮಂಥ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸೊಸೈಟಿ ತಮ್ಮ ಸಂಘದ ಮೆಂಬರು ಹೌದೆ, ಅಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಹೇಳೋಣವಾಗಲಿ.

Mr. SPEAKER.—I do not allow questions and answers among members.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Mr. Speaker, I am in full possession of these facts. Last year I had put an interpellation and I know everything of what Sri Channabasappa is speaking to-day. I am in a position to answer all these points.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕೈಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು

ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿ. ಈ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬಂಡವಾಳ, ಬ್ಯಾಡ್‌ಡೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಇದು ಕೇಳಿರುವ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟಿ, ಇದರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತಾರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗಿ ದೆಯೋ ಎಂದು ತುಂಬ ಭಯವಾಗಿದೆ. ಈ ನಂದಭದ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಈ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸದವರೆಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳಮೇಲೆ ಏನು ಆಕ್ಷೇಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ನೇರವಾಗಿ ಈ ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಈ ದಿವಸದವರಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ; ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಯಾವರೀತಿ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಭೂತರಾದ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಂಶವೇ ಅಡಗಿದೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು clause ಸಹ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, clause ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದು undemocratic ಎಂದು ಹೇಳದೇ ಎದಿ ಇಲ್ಲ—ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ—share capital—ಬಗ್ಗೆ ಏರುಪೇರನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ಬದಲಿಗೆ ಸಾಲಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಷೇರು ಬಂಡವಾಳ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಸಂಘಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಘಗಳ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಮೊಬಲಗನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಹಣಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಡ್ಡಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಷೇರು ಬಂಡವಾಳ ಹೆಚ್ಚುವಾದುದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಹಣದ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಈ ಷೇರು ಮೊಬಲಗು ಯಾವತ್ತೂ ಸಹ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಹಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಷೇರುದಾರರಿಗೆ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಹೌದು; ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸೇರವು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ನೆರವಿಗೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬರಲು ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ Government also can take shares in the co-operative institutions. ಇದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ stability ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹಣದ ಭದ್ರತೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

Clause ಮೂರರಲ್ಲಿ—this restricts membership in a Society. ಇದರಿಂದ ಒಂದೇ ನಗರದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕವರು, ಒಂದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಗುಂಪಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಅಥವಾ ಒಂದೇ classನವರು ಮೆಂಬರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಎದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೋಷ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರಾಗಿರುವುದು, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಥವಾ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದು—ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಹಣ ಸಹಕಾರಸಂಘಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತರದ ತೊಂದರೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿವಾರಣಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದೊಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

Clause ಆರರಲ್ಲಿ,

“No property or interest in property which is subject to a change under sub-section (1) shall be transferred in any manner except by way of lease for a term not exceeding ten years, without the previous permission of the society”

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಆಧಾರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಭದ್ರತೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ.

Clause ಎಂಟರಲ್ಲಿ,

“No officer or liquidator of a registered society and no officer in whose office the books of a registered society are deposited after liquidation shall, in any legal proceedings to which the society or the liquidator is not a party, be compelled to produce any of the society's books the contents of which can be proved under sub-section (1) or to appear as a witness to prove the matters, transactions and accounts therein recorded, except by order of the court made for special cause”

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನಿದೆ? Legislation proceedings ಸಮಯದ ಕೋರ್ಟಿನವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಸೊಸೈಟಿಯ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತನಿಖೆಗಾಗಿ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ಕೋರ್ಟಿನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ.

Clause ಒಂಭತ್ತರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡೆ undemocratic ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“Notwithstanding anything contained in any other enactment, the State Government may, subject to such rules as may be prescribed in this behalf, grant loans to take shares in, or give financial assistance in any other form to any registered society”

ಇದನ್ನು undemocratic ಎಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪೇರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಜನರ ಕಣ್ಣು ತಕ್ಷಣ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅವರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಣ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಭದ್ರತೆಯಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಪೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು undemocratic ಎಂದು ಹೇಳುವುದು undemocratic ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

Clause ಹತ್ತರಲ್ಲಿ, “on such application such magistrate shall proceed to recover the sum in the same manner as if it were a fine imposed by himself” ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಒಬ್ಬನು ಬಾಕಿದಾರನಾಗಿ, ಹಣದ ವಸೂಲಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿ ಪರವಾಗಿ ಯಾರು ಹೋದರೂ ಪಾರ್ಟಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೆಪದಮೇಲೆ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಆಗದೇ ನಿಧಾನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸೊಸೈಟಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ, ಹೆಸರು ಸಹ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ಸೊಸೈಟಿಯ ಭದ್ರತೆಗೆ ಕಳಂಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು “the magistrate shall proceed to recover the sum in the same manner as if it were a fine imposed by himself” ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು.

Clause ಹನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ, Managing Committee ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

“The person or persons so appointed shall, subject to the control of the Registrar and to such instructions as he may from time to time give, have power to

BILL, 1954

exercise all or any of the functions of the committee or of any officer of the society, and to take all such action as may be required in the interest of the society”.

ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯ ಕೆಲಸ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಈ ರೀತಿಯ ಹಕ್ಕೋಟಿ ಇರುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಗಳ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಷ್ಕವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಹೇಗೆತಾನೇ undemocratic ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಈ ರೀತಿ ಹಕ್ಕೋಟಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

2-30 P.M.

Clause 13 (3): “Any person aggrieved by any order of the liquidator may appeal to the Registrar against such order within two months from the date of service of the order on him.

(4) Any sum ordered under this section to be recovered as a contribution to the assets of the society or as costs of liquidation may be recovered on a requisition being made in this behalf by the Registrar to the Deputy Commissioner, in the same manner as arrears of land revenue.

(5) Save as provided in sub-section (4) orders made under this section shall, on application, be enforced by any civil court having local jurisdiction in the same manner as a decree of such court.”

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇವೊತ್ತು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ಫೈನಲ್. ಒಂದುವೇಳೆ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧ ಏನೂ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಸೀಯೂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಎರಡು ವರ್ಷ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಬರುವುದು ಸಾವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಕಡಮೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನ ದಂತೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅರಿಯಲ್ ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಅಷ್ಟು ಅನೀತಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ undemocratic ಆಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್. ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರು ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ವಸೂಲಾತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ: “Officer conducting the audit”—Officer ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತ, ದೇಗ್ವಾರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಎಂದು? ಇದರಲ್ಲಿ matters of detail ಆಯಿತು. Officer ಎಂಬುದನ್ನು define ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಒಂದು ದರ್ಜೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ದರ್ಜೆಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದು. The Order of the Registrar under sub-section (1) shall be final unless it is set aside by the Government on application made. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹೋಗಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಆಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಉದಾರವಾದ ಆಶಯದಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥಾ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಮನೂವೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರು ಸಹಕಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಈ ದಿನ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂವೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮನಿಯಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೇಸು ಹಾಕಿದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳು ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆದವು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವರ ಇಂಫರ್ಮೇಷನ್ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 14 ಕೇಸುಗಳು: ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರೊಳಗೆ 13 ಕೇಸುಗಳು ಚಿಕ್ಕಿ ಕಲ್ ಗ್ರಾಂಡ್‌ಮೇಲೆ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಗಿವೆ. 14 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ 13 ಕೇಸುಗಳು ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾದೀತು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂವಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಈಗ ರಾಜರೂ ತಂದರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತನ್ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)
ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಶೇಕಡ 80 ಜನ ಎಂದರೆ 4/5 ಭಾಗದ ಜನ ರೈತರು, ವ್ಯವಸಾಯದ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿದ್ದು, ಸಾಲ ಹೆಚ್ಚಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ನುಮಾರು 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೂಡ ಸಾಲ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಾಗಿಯಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಈ ಋಣ ಬಾಧೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಇದ್ದರೆ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲವಾದರೂ ತೀರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ತುಂಬ ಶೋಚನೀಯವಾದದ್ದು. ಈಗೇನೋ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಉದ್ಧಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರ ವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ವಿರೋಧವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತ ನಾಡದೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ನೆಂದರೆ: ಈ ರೀತಿ ಈ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಆದೇತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿದಿರುವುದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಬಿಲ್ಲು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರ ದವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈಗ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು? ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು. ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಅವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಸೊಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆದೇತ ಮತ್ತು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ತನಿಖೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದುರವ್ಯಯ ಆಗ ದಂತೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ತನಿಖೆ ವಗೈರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆಯೋ ಅದು ಸಾಲದೇ ಆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಂಪಡಿಸಿದ ಹೊರತು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ ಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಿದ್ದ ನಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ 14 ಕೇನುಗಳ ಪೈಕಿ 13 ಕೇನುಗಳು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಯಿತು ಎಂದು

ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು? ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಇಲಾಖೆಯವರು, ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಂಥ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದದ್ದು ಅವರ ಕೆಲಸ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೇನು ವಜಾ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಕೂಡದು, ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವಾಗ, ಆ ರೀತಿ ಅಲ್ಲ, ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ವರು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಏರುದ್ದವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅನ್ಯಾಯವಾದ ದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ರೆಯೇ! ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೆತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಈ ಸಭೆಯ ನಮ್ಮ ಆಂತಸ್ತಿಕ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೇ, ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ನೂತನ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ! ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಪೆಲೇಟ್ ಪವರ್ಸ್ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತ. ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಅದರಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡುವುದು ಎಂದರೆ ಎಂದಿಗೂ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ arrears of land revenue ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಾರಿಯಾಗಿ ಚರಾಯಿಸಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಜನರಲ್‌ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅನುಭವಸ್ಥರು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯರು ಅದಕ್ಕೆ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಎಷ್ಟು ನಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸೇವಾಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಒಂದೇ ದಿವಸ 800 ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು; ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಿದ್ದೂ ನಡೆಸಿದ್ದೇ. ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸರಿಯಾದ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿಕೂಡ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. 800 ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಒಂದೇ ದಿವಸ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆದವು. ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾರ್ ರವೆನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರು. ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಯಾರು? ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡೆವಲಪ್

ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಚೇರ್ಮನ್. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ಪಾರ್ಟಿಯವರೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಇಕ್ವಿಟಿಕ್ಲೆನ್ಗೆ ಒಮ್ಮೊಬ್ಬ ಇಕ್ವಿಟಿಕ್ಲರುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ತನಿಖೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಂದರೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡು ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿ, ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಡಿಫಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆದರೆ ಅದು ಒಂದು ವರ್ಷ ಎರಡು ವರ್ಷ ಆದರೂ ಅಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತನಿಖೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಇವೊತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಮ್ಮಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಳೆದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ದಿವಸದಿವಸಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಮೋಷನ್, ಒಂದು ಇನ್‌ಕ್ರೀಮೆಂಟ್, ಒಂದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಏನುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳುವವರು ಯಾರು? ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಬೇಕು ಅಂದಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಇಕ್ವಿಟಿಕ್ಲರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಅಡಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಡಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಅಡಿಟನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಹೀಗೆ ಜಾಗೃತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಜನಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಜೈಲಿಗೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ತರನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕರಡಿ ನೋಡಿಯೇ ಹೆದರದವನು ಕಂಬಳಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಹೆದರುತ್ತಾನೆಯೇ? ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಈ ಮನೋಧೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ್ನು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ? ಹಿಂದೆ ಶಾಸನ ಕಡತದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚರಾಯಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಧರ್ಮ. ಆಗ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಏಕೆಂದರೆ ರಿಬಿಸ್ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಆ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ? ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಜ್ಯುಡಿಸಿಯರಿ ಮತ್ತು ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆದರೆ ಜ್ಯುಡಿಸಿಯರಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲರಿಬೇಕಾದಾಗ ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೋಧೆ ತಂದಿರುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಇರುವ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣಗಳ

ಪರಿಣಾಮ ಕಾನೂನು ಅದ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಹೇಗಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಮಲಿ ಪರ್ಸನ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಮೇಲೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಆಗ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ, ಏನೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಹೇಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಮನೋಧೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುವುದು?

ಆ ಮೇಲೆ ಅಡಿಟ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು 1950ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೂ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಡಿಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ತಪ್ಪಿತಸ್ತರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಡಿಟು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇಕ್ವಿಟಿಕ್ಲರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವರ ಕೆಲಸವೇನು? ಇಕ್ವಿಟಿಕ್ಲರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ನೆಲವಾದರೂ ಪ್ರತಿ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನೂ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ಲೋಪದೋಷಗಳೆಲ್ಲರತ್ತಿದ್ದುವು? ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೆಲ್ಲರತ್ತಿತ್ತು?

ಈ ಕಾನೂನಿನ ಏಳನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಆಧಾರಮಾಡಿ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಸಾಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಲಾಗದು. ಈಗ ರಾ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಚೆಂಟ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜಮಾನನ್ನು ಆಧಾರಮಾಡಿದರೆ ಅದೇ ಜಮಾನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ಸಾಲವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಮಾಡಿದರೆ ಲೂ ಅದು ತೀರುವವರೆಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೀರದಂತೆ ಪಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ ತೀರದಿದ್ದರೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಎಂಟನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಎರಡನೆಯ ಸಬ್-ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ತಾಳು ಹಾಕುವ ಜುರಾನೆ ವಸೂಲುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲುಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಡಿಫಾಲ್ಟರಾದಕೂಡಲೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಸಾಲವೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಎರಡುಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಆ ಮೇಲೆ ವಸೂಲುಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ಬಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಸೂಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಎರಡು ಕ್ಲಾಜುಗಳು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಕೂಡ ವಿರೋಧವಾಗಿವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬಂಡಿತ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂದಿದೆ. ಪರಮಾವಧಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಷೇರು ಇರುವವರಿಗೂ, ಹತ್ತು ಷೇರು ಇರುವವರಿಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಇರುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಷೇರು ಕೊಡಬಹುದು; ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸಹಜ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಮಲ್ಟಿ ಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಡಳಿತವು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ತಕ್ಷಣ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬಾಕಿಯಂತೆ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

*Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Sir, in the Statement of Objects and Reasons it is stated that the amendment is mostly made for the recovery of the amount that would be advanced to raiyats by way of short term credit that would be arranged hereafter by the State. As stated in the third para of the Statement of Objects and Reasons, this is to remedy the defects which are inherent now and also to aid the co-operative movement to work satisfactorily. I would have been more impressed if this paragraph had taken the priority over the other one. Sir, as it is, I feel that the purpose for which this amendment is brought forward will result in many difficulties. Some of the provisions which have been sought to be inserted anew and some of the provisions which have been amended further will mostly hinder the main object, that is, advancement of credit to the agriculturists. It is said that the Reserve Bank is advancing loan to the State Government. The Central Government is helping the

agriculturists by way of short credit loans. While administering that loan, the paramount duty of the State Government is to look into the way in which the amended provisions would not work against the agriculturist class. Sir, we all know that the short term loan is indeed for two purposes: one is, for raising the crop and harvesting and secondly, seasonal loan by which the ryot would purchase bullocks and other necessary agricultural implements. We also know that those persons who will be in need of seasonal as well as crop loans are those that belong to the poorer section of the agriculturists who till the lands of either the absentee landlord or landlords who own more than they require. If the Government were to ask this section of the agriculturist to create a charge on the land that they till, I am afraid that it is not possible for them to come forward for obtaining a loan for their purpose. I have personally known of cases in my taluk where agriculturists who applied for manure on loan basis could not get it because they were tenants of some landlord. They were required to get endorsement from their landlords to the effect that in case the tenant failed to discharge the loan, the landlord would discharge it. Sir, I do not know how far the short term credit that is envisaged by the introduction of this amendment would be to the advantage of such agriculturists.

Further, Sir, section 22A is, to a certain extent, in controvention with the terms of the Property Act. It not merely creates a charge on the land but it also requires that the person who applies and obtains the loan should declare that the society shall have the first charge over the land and in case of any variation, it could be only done by the approval of the society. In case the person has not discharged the loan in full, he cannot alienate the land.

MR. SPEAKER.—Now the House will rise for lunch and meet at 3-30 p.m.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair].

Sri M. LINGANNA.—Sir, I was saying that the provision 22A would, to a certain extent, limit or contravene the provisions of the Transfer of Property Act and, added to that, it would adversely affect the enforcement of the rights at large. As has been said previously, the bulk of the agriculturists are landless and such people are the people who are in need of short term credit loan by the societies, as is contemplated by the amending Bill. So, Sir, this provision, I believe, cuts at the very root of the intention of the Government with which they are seeking the help of the Reserve Bank of India. The mode by which the Government have thought fit to recover the dues has been made rigorous. Section 29 of the original Act provides exhaustively for the recovery of the dues. There is also another provision made by amending section 10 of the original Act to the effect that the dues or the arrears from an agriculturist who has borrowed some short term relief from the society could be recovered by the magistrate. It may not be out of place if I recall to the memory of this House that while discussing the Sales Tax (Amending) Bill during the last session, a good deal of controversy arose and there was also opposition to the provision in that Bill wherein they had said that the arrears of Sales-tax should be recovered through the magistrate and of course with fine in addition. Sir, the same provision or the same method is being thought of here in this Bill to recover the dues advanced by the societies. I wholly oppose this provision wherein they contemplate to give powers to the magistrate to whom they resort to recover the arrears. Not merely this particular provision would put the poor agriculturist class into a lot of difficulties but also it would work adversely to their interests. Therefore, I am of the opinion that the amendment to section 10 wherein they seek to vest the Magistrate with powers to recover the arrears should be completely deleted. For, the other provisions that have been laid down in the original Act and also that have been placed in the

amending Act are sufficient enough by which they can recover the dues or arrears. So, Sir, if the Government are of the opinion that they should retain this particular clause, I humbly submit that the very intention with which they have sought the help of the Reserve Bank of India to advance loans to help the poorer sections of the raiyats would be thwarted and to that extent the amending section 10 strikes at the very root of the basic principle of the amending Bill itself.

The other provisions of the amending Bill which have been introduced, wherein they want to make the Registrar all powerful, will have to be gone through carefully by the Select Committee. Of course, one of the members made a detailed reference and said that he felt that the power vested in the hands of the Registrar were not democratic. And one friend of mine stoutly supported that such a measure was needed and also extensively quoted that the history of the Apex Bank and of some other societies called for such a provision. But we have to understand that that particular provision wherein they have sought to place the Registrar on a pedestal wherein he could act as if he was a dictator would cut at the very root of the principle of co-operative movement. The movement is based on the willingness of co-operators to collect together and form themselves into a society by means of share capital. They are the basic factors and their good intentions, their co-operation and their sense of duty are the basic principles on which the whole movement depends. And if the Registrar were to over-ride without any reference to them it would not conduce to the development of co-operative movement at all. That is the reason why I submit that even the particular provision wherein they have sought to give powers to the Registrar should be reconsidered and remodelled if possible and the amending Bill, though it is an ameliorative measure as far as agriculturist classes are concerned, I am afraid, cannot fully and adequately meet the intentions and the requirements of the poorer sections of the agriculturist unless this is

(SRI M. LINGANNA.)

done. So, all the amending sections as they are placed before us, are to be referred to the Select Committee and considered by them. So, with these few remarks, I would suggest that the Select Committee proposed should go into all these provisions and make the necessary amendments and I hope that the amending Bill would come out from the Committee shorn of the deficiencies and shortcomings that are inherent in this particular amending Bill.

SRI K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—

Mr. Speaker, I did not wish ordinarily to interfere in this debate but for two speeches made by Hon'ble friends: one was the very exquisite and picturesque speech of my friend who sat to my right but who now is absent—I mean the Hon'ble Member for Periyapatna—and another is the speech of Sri A. Bheemappa Naik. It looks to me that I should strike a new note as it were so far as the debate is concerned and invite Hon'ble Members of this House to look at this Bill in another light. At the outset I must make a general observation to pointedly draw the attention of the Hon'ble Minister in charge to the approach that I would like to give to this all important question. Possibly the whole vision of the Government in bringing forward this Bill is coloured, if I may say so, by one unfortunate circumstance. I use the word 'unfortunate' very deliberately and with set purpose. The Statement of Objects and Reasons makes the position abundantly clear, viz., that some amount is going to come from the Reserve Bank of India and that it is going to be distributed amongst the agriculturists. It is very commendable and welcome and I am sure the whole country would be very grateful for such a provision. But, apart from that, there is another aspect, namely, that the possibility of getting some amount from the Reserve Bank of India seems to be the most important consideration that has weighed with the Government in bringing forward such an amending Bill, or in other words, if I could make myself clear without meaning any offence, it is the main line

that is contemplated in this legislation. I ask the Minister in charge through you whether this will not affect the basic principle, the foundations of co-operative movement. It is quite possible, when we scan and analyse the various clauses of the Bill, that some of them might commend themselves to us and some may not. But that is, in my opinion, only incidental or unimportant anyway. The main point I want this House to consider is the question that has been raised, and that is a very fundamental one, "Why is that we want all these provisions?" Let us scan the amending provisions under two classifications. One is, there is an attempt made that, as some amount is going to come from the Reserve Bank of India and is going to be advanced to the several agriculturists of the State, there must be sufficient safeguards provided in the law for recovering back the advances wholly, promptly and speedily. That is one aspect and that is the one object which, I feel, has coloured the entire vision and the entire imagination of the Government in bringing forward this Bill. I ask whether that would be the proper approach when we are referring to co-operative movement in the State. The second classification under which we analyse the several clauses of the Bill would amount to, say, that where, at present, in individual cases brought to the notice of the Government the remedy is not adequate in the law as it is now on the statute book, some attempt is made to amend those particular provisions to ensure the possibility of some relief forthcoming in certain individual instances. Apart from this, whatever may be the high sounding phrases that have been incorporated in the Statement of Objects and Reasons, to use my friends observations, I am afraid, Sir, no serious and strenuous attempt is made, at any rate, satisfactory attempt is made to improve the agency. My friend has given a number of instances to us, of certain irregularities in regard to grant of loans by the Apex Bank or its constituent body—at what stage applications for loans were made and at what stage loans were given. Now I ask in all humility, what do these

BILL, 1954

instances really mean? Where do they take us? He has argued the case against himself when he suggested these illustrative cases. What exactly we find was, there was a Registrar in 1949, whoever it was, God alone knows it, an Assistant Registrar, and One Secretary who was in a position to recommend a big loan. How they have used their good offices to spend the funds of the Apex Bank is known. Is that not sufficient ground to say that here we have definite instances, concrete instances as it were, where we can no longer entrust this important and discretionary power to these officers? What exactly is the object of this Bill? When we see with eyes wide open, when these instances quoted by Hon'ble Members who preceded me serve as a beacon light as it were, when we can see things crystal clear, as clear as day, when we find that the Registrar and the Assistant Registrar have frittered away the finances of the institutions in an extravagant way and have not utilised the administrative power they have been clothed with in the interest of safeguarding the public money, I ask in all humility, is it wisdom, is there any real practical sense in once again trying to clothe the Registrar with still wider powers? I fail to understand this attempt. In fact, it is very easy to mistake my friend Sri Sreenivasa Iyengar. I know what exactly has propelled him to say that. If these changes are going to be brought about in this Bill, it is putting the axe at the very root of the co-operative movement. I share his fears. I accept his statement and I beseech the Government and the Hon'ble Minister in charge to consider where this is going to take us. There is another aspect. What is the principle of co-operation and the co-operative movement? As far as I have understood it, in western countries where the co-operative movement was started earlier and has advanced so much—you can study the co-operative movement in China, the co-operative movement in Czechoslovakia, the co-operative movement in Japan—the co-operative movement there has come into prominence and has made greater advances much as a result of the War

and during the War. In fact it has brought up an economic and social order of things such as to enable these powers to withstand the influences and effects of a world conflagration. That is how this co-operative movement has grown. In fact the very essence of co-operative movement is that the members who participate in the co-operative movement supply the material, they supply the where-withal and they supply the stock-in-trade. There are the producers' co-operative societies, there are the consumers' co-operative societies; they come together and share the benefits. That is the test of the co-operative movement. I can never understand external capital coming from outside and forming the basis of this co-operative movement. In fact the co-operatives suffer on account of that. Are you going to be money-lenders by investing money in these co-operative institutions? One thing must be clearly understood. I am not at all anxious. I know some of my friends would mistake me and say: "Here is a man who stands against capital and money flowing from the Reserve Bank to the Agriculturists of Mysore State; who is this little man standing up and saying that money need not flow from the Reserve Bank?" I am presently making a very concrete suggestion in that respect. What I want the Government to consider is, let us understand the basic principle upon which the co-operative movement is based. Is there any necessity for this legislation? When I say this, I do not mean any offence—I have the greatest respect for the Minister for Co-operation. I know he had extensive journeyings in western countries, particularly in America. I ask him, let us look at the picture of the co-operative movement in America and let us look at this Bill along side. You will kindly see, even as it is, in India we have merely got to some extent a tinkering of the co-operative movement, namely, in respect of consumers' co-operative societies. We have yet to organise producers' co-operative societies. We are thinking of a co-operative commonwealth in India—that is what the Constitution provides. We have hardly

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

made a beginning in co-operative societies. Such beginnings as we have made are quite inadequate. What ultimately is going to be the state of affairs, it is rather very difficult for anybody to foresee. It is merely a question of asking co-operative societies to take money from the Reserve Bank. What is the effect of this? The essential principle of co-operative movement is, co-operators share the joys and sorrows. They put into the concern all their capital, it may be their stores, and commodities that they produce, it may be that labour that they bring in, it may be that element of common effort that they bring in in co-operative farming in some form or other; one basic essential principle in the co-operative movement is that they have the responsibility for supply of capital, for the supply of the where-withal, so that self-help, mutual benefit, mutual advantage, thrift habits may be promoted by this co-operative movement and it will grow and develop. Sir, what I fail to understand is that the Government propose to come in as a shareholder into the co-operative society. I am afraid there is complete confusion of the Joint Stock principles with the co-operative movement. It is best that we say at the earliest possible moment how exactly we are going to preserve this co-operative movement from the Joint Stock principles; otherwise it looks to me Sir, here is a Government which tries to import the Joint Stock principles into the co-operative movement. That is one of the points which I want the Hon'ble Minister to bear in mind and assure us. I say that without fear of contradiction. Look at any provision in this Bill. It is merely a money-lender's way of looking at things. That will not enure to the benefit of the co-operative movement. I wholeheartedly agree and endorse the statement of Sri Sreenivasa Iyengar. His views may be accepted today or they may not be accepted. But a day will come when you will have placed the axe at the root of the co-operative movement itself. I am saying this with some

amount of feeling, some amount of emotion not because I take this lightly. On a perusal of the Bill as drafted, some of these misgivings arise in one's mind. Possibly I am wrong and possibly you are wrong. But the time has come when we should try to understand each other and see who is wrong and who is right. That is the position. I do not claim infallibility for my views. Possibly after hearing the explanation of the Hon'ble Minister, I may revise my opinion and change my mind and accept the amendments. But nevertheless, I must state my views on the subject. There are two provisions which I want to point out and make an earnest appeal to the Hon'ble Minister in charge that, in the course of the deliberations of the Select Committee any change is brought about or not, this question of Government taking shares in a co-operative society must go. It is very bad. I cannot understand the Government stepping into a co-operative society and trying to subscribe to its share capital. What is the principle? What is a co-operative society meant for? Why is the membership restricted? Why should you say, 300 members or 500 members? Government cannot become a co-operator by merely taking some shares in it. It can only participate in the activities of the society only in the garb of a money-lender. The man who supplies the capital is a capitalist and a capitalist has no place in the co-operative movement. He can have a place only in a Joint Stock Company. I strongly wholeheartedly suggest that this provision of asking the Government to take shares in a co-operative society is essentially wrong and fundamentally opposed to the principles of co-operative movement. Nowhere in the world—subject to correction, because the Hon'ble Minister comes with American experience and I lack in it—therefore subject to that, I do feel that Government can come forward in asking for shares in a joint stock company, joint stock bank or a corporation, but to take shares in a co-operative society is something which I cannot understand. At the same time, I say that if you want to get money from the Reserve

BILL, 1954

Bank, by all means, have it. What is the difficulty? You have stated in the Statement of Objects and Reasons that in both the States, Madras and Bombay, the Reserve Bank lends money on the joint signatures of the State Apex Bank and the District Central Bank from which the primaries borrow funds for financing their members for seasonal agricultural operations or marketing of crops. Why should you make a change? Here we are in the beginnings of the co-operative movement. The co-operative movement is still in its initial stages. Such strides as we have made for the last 50 years has hardly brought us to the stage of providing some small credit facilities here and there. Except for this, the co-operative movement is not so intensive or extensive nor has it been as comprehensive as we all desire. I must state on this occasion, Sir, a serious attempt was made by my Hon'ble friend Sri T. Mariappa to introduce multi-purpose co-operative societies in as wide an area as possible. But how far the attempt has succeeded and how far beneficial results have flowed from it, it is far too much for me to say; nor is it very necessary that I should digress and express my opinion about it. But one thing is clear that there is an honest attempt made. It still remains at the stage of an attempt and it has not gone further. When it is in that position and when we have to organise the political and economic life of the villagers, we have to build up village economy on a broad comprehensive way, we have to organise marketing societies, we have to organise producers' co-operative societies, we have to organise consumers' co-operative societies, such that the usurious money-lender is obliterated and eliminated, the middleman or the profiteer is eliminated; we want to bring about an order of things, an economic order of things whereby the producer gets his full benefit. Are you going to promote these ideas by bringing these amendments to the Co-operative Act? It is with this view that we have got to look at the various provisions contained in this legislation. On the other hand if the

main idea is to utilise the money that is offered by the Reserve Bank, by all means you can do it, but why not bring forward a separate Bill. Please do not tamper with the Co-operative Societies Regulations. Leave it as it is. You draft another Bill; take the money from the Reserve Bank, have a district Bank and go about your business of money-lending if you want. I know what public spirit we have. In my own humble way, I can give a fine certificate and a tribute to many public-spirited gentlemen. For instance, you have Sri A. V. Narasimha Reddy—can you have a better man than him to manage and lead a Banking Corporation for the District of Bangalore? Even so, we have very many people with the same public-spirit and zeal; you can have any provisions you want there in such a Bill. An agricultural bank is something different from the agricultural co-operative societies. Unless you have a psychological approach to these things, possibly these provisions could not be successfully worked. Therefore, I wish to suggest first and foremost to the House and through you, Mr. Speaker, to the Hon'ble Minister in charge, that an agricultural credit co-operative society is something different from a banking corporation that, you are thinking of. I do not say that, so far as the Hon'ble Doctor is concerned, he had any intention of leading himself to a position whereby he must necessarily meet with this kind of criticism. I know it may pain him very much to come across this kind of criticism, but unfortunately the fact remains like this. Shall I ask, has there been any such thing?

4 P.M.

There is another aspect which we must consider. Sri M. Linganna made the position very clear. We want stringent measures for collecting the loans. But simply because Government are getting some money from the Reserve Bank, to introduce such measures for its collection would not be a happy state of affairs. I hope Dr. Nagan Gowda will go into this matter. After all, we have just made a very good beginning. For the last seven years, soon after the Popular

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

Government came into office, I must admit, an attempt has been made to take the next important step in developing the co-operative movement. Why, at the same time and now, hit at the root like the great Parashurama coming down with the Axe?

Then Sir, the second aspect on which I wish to dwell is about the Magistrate being empowered to collect the loans. Apart from the arguments that have been advanced both *pro* and *contra*, I would request the Select Committee to consider the aspect very deeply and very carefully. To utilise the services of a Magistrate for this collection of loans is in very bad in principle. Government may be very anxious that the money should be so secure and the collection should be so prompt; but the remedy is bad. There is a tendency, if I may say so, to develop this affinity for the Magistrate. I could understand the officers of the Civil Court being entrusted with this power. But to utilise the Magistrate, I am harping on the word "Magistrate", is an aspect which I do not agree to and which I wish the Hon'ble Minister to consider once again. The impartiality of the Magistrate is there to maintain law and order when there is something wrong. But utilising him as the collecting agency, that I want to protest against. I am not so much worried whether the Magistrate can do it or not. The Government of Mysore, having taken money from the Reserve Bank, perhaps wants to guarantee that they would deal with this like money-lenders. But, I protest against the method of utilising the services of the Magistrate as the collecting agency; that is something bad. There is a judgment of our High Court in connection with the sales-tax where an observation is made by one of the Lordships that though, as the law stands, they have got to administer it, there was latterly a tendency on the part of the administration to utilise the Magistrate. Against the Civil judge, I have nothing to say. The Magistrate—there is a hallow around him; that hallow is going to be cut into, is going to be affected rather adversely. Therefore, this raises a

fundamental principle. I do not know whether it commends itself to the Hon'ble Minister in charge of this Bill. But whatever may be my helplessness, I would like to plead with him and plead with all the force at my command and at least in this one point, if I feel that I have taken the Hon'ble Minister with me, nobody would be as happy as my humble self.

There is another aspect which has got to be considered. In the course of the discussion references were made to several clauses which I do not want to repeat. My friend Sri Linganna referred to 22-A. I would like the Law Secretariat to enable us to see that there is no impediment; I would be very happy. I would ask the Hon'ble Minister to consider whether a charge is created by a mere declaration. There is the Transfer of Property Act. I would like to know whether a mere declaration could create a charge when that declaration is not registered. I can understand it if it is registered. But 22-A says, if a declaration is made, *suo moto* it creates a first charge. Under the present law, registration constitutes notice. If a mere declaration is made and accepted, how can the ordinary man without notice of such declaration, be made responsible? That transaction of the society will be void, according to the clause.

Secondly, there is yet another aspect that I want the Hon'ble Minister to consider. Taking 22-A with the other sections together, whether it would be really to the advantage of the agriculturist, the poor man, is a matter to be considered. Accepting the feeling that you must ensure that the amount advanced is promptly recovered, I am afraid, the debtor's interest has not been so much in your contemplation; that is the only remark that I must necessarily make. There is also a legal impediment. I am saying it as merely a sceptic. If I am convinced, I will be happy. In my opinion, by reading 22-A, the legal position would not be so safe. At any rate, on other grounds, I feel, the agriculturist is going to be hit hard, because it precludes him from borrowing subsequently from anybody else. I say, if the land is capable of

bearing a further sum, why do you prevent it? At any rate, I am clear in my mind that this will not be of any advantage to the agriculturist.

Then, this definition of 'agriculturist' raises some difficulty. I would like to know from the Hon'ble Minister in the course of his reply, whether he has considered the effect of the word 'agriculturist'. 'Agriculturist' is a word which has been defined in various laws, the most important of them being the Mysore Agriculturists' Act. Here, this word is not separately defined. Therefore, we must naturally take it as stated in the General Clauses Act, namely, where a word used in a particular Statute is not defined, the general law is, it will come into effect as it is defined elsewhere. 'Agriculturist' is defined in the Mysore Agriculturists' Act in a particular manner. Is it what is contemplated? What is more is, it is said, ".....a society of which the majority of the members are agriculturists.....". Now, I ask, is it to the advantage of the co-operative movement to draw this definition? In a co-operative society all sorts of people will be there; merchants will be there, traders will be there, agriculturists, Government employees, all who own lands will be there. There is an attempt here to draw distinction between an urban area and a rural area. Even in the rural area, different avocations that the people have, is going to be another basis of division. I am not going to enter into a controversy whether that kind of legislation is constitutionally right or not; but I must give my misgiving and say, this is not to the advantage. That is another suggestion that I want this House to consider.

The next question I want to deal with—I do not want to take up all clauses of the Bill at this stage because I shall reserve my remarks on them after the Bill emerges from the Select Committee—is the role of the Registrar. I have absolutely no quarrel with you in clothing the Registrar with such wide powers. But my difficulty is this. If one looks at the several clauses of the Bill, one will see that the work of the Registrar will become so marked

and so extensive that I should really congratulate that happy person who can hold such wide powers; if he has the talent, the time and the taste for such work, if there is such a superhuman being, nobody would be more happy than my humble self to congratulate him. But it is not possible to have such a person. Just now, from the wonderful instances given by Sri H. M. Channabasappa of what one Registrar in 1949 did in respect of one Apex Bank and in respect of only two transactions in the metropolis of Bangalore, if the Registrar were to behave like that here, you want to make the Registrar an every-day officer of every society, according to this Bill. Every clause in this amending Bill will bring in the Registrar and his voice will be the final one. No court can question it. Even the civil courts cannot interfere. I want to know why does this Government think that their Registrar, that superhuman individual, should really exercise all these powers? Sri V. Masiyappa said that we should not suspect that the Registrar would not be doing his duty properly. I have no such suspicion. So far, I have always been of the view that our officers have always maintained certain standards of rectitude and conduct which certainly have to extort the admiration of everybody and my humble self is one of them. But is it possible to have such a superhuman being who can be clothed with such wide powers? It is not possible. And what is more, in one breath you want the Magistrate to come into the picture and in another breath you want the civil courts to go. I do not want any person, be he a person in the street—he may have a legitimate good case to offer—to be denied the opportunity of any civil process in the country. It may be that some persons make some money, because lawyers on account of their profession have to. I must concede that. But so far as I am concerned, it is not the lawyer instinct in me that really propels me to oppose this. After all I know how my lawyer instinct generally works itself up. But why should you curtail the normal civil process available in the country?

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

I do not know for what purpose. You seem to have placed so much of confidence in the wisdom and wonderful powers of your own Registrar with all the experience of 1949 referred to by Sri H. M. Channabasappa that you want to set at naught the civil court process. The entire judicial process, the entire judicial machinery of the State you are not going to trust? I am afraid it looks to me that the executive type of the Government which you want to run is something that needs to be shattered. I feel my allegiance is somewhat out of the gear. You want to take away the ordinary civil court process and you want even the Magistrate to be your handmaid for your collection. I feel that the very approach as it were is something which I cannot understand.

There is one other suggestion made with reference to the powers of supersession in the course of the debate. My objection to your clothing the Registrar or the Government with powers of supersession are not based on merely academic considerations. I am always a practical idealist. I am prepared to agree if, in certain contingencies, in order to meet a situation, you clothe the Registrar with certain powers. But I cannot understand such wide powers being given to the Registrar to supersede the society. Non-official life is just growing. We must have a number of experiments made very soon. Great strides have to be made if at all we are really serious about the co-operative movement. My friend was saying that officialization cannot be considered to be against the co-operative movement. I am afraid I am one of those who believe that it is officialization of this movement that has retarded the progress of the movement in Mysore. Possibly, in fact, in other States, particularly in Madras the movement is better. The seven taluks of Bellary are with us now. I am happy that the Minister in charge of the portfolio hails from these seven taluks. Here is the rest of the State. I ask you, not by way of interrogation but at least to convince myself; if you really feel the way in

which these two areas are administered, so far as the progress of the movement is concerned, you will find that the movement in the seven taluks is much better than in the rest of the State. I am convinced from the reports I have, I have no reason to disbelieve the versions in these reports, and I am also told, that the working of the societies in those seven taluks, compared man to man and institution to institution, fares much better, far better than in the rest of the State. I feel therefore that the powers of supersession as contemplated are unnecessary. Sri Srinivasa Iyengar has made some very pertinent observations about this and I request the Hon'ble Minister to consider the suggestion. As the law now stands, when there is a case made out for supersession, you generally ask the general body to meet, exercise its mind, have an opportunity to consider the position and then take the necessary action. Even then if it does not correct itself, there are other stages and ways of setting the matter right. But you now want to take away every thing and make the Registrar a powerful man. I am not using the word democratic or undemocratic. I know the democratic body as yours will feel rather tilted or jolted if from this side of the House the words are used, because there seems to be a feeling that democracy is all your copyright and mobocracy is all the monopoly of others. (*Hear, hear!*) So long as that feeling persists in you, there is no use in my saying all these. Nevertheless I want you to understand this. I will not say more; I will reserve my remarks on the several clauses. Even at this stage I do not know how far I have carried conviction in you because I do not see any physical change in the Hon'ble Minister in charge of Co-operation and the smile of the Chief Minister only adds to my difficulty. (*Laughter*) However, let me say with a sincere feeling,—I do not merely say this with a view to gas off or show myself off,—that it is not too late for you to consider whether the time has not come when consistent with our requirements and with our finance we should not reconsider the whole matter,

examine the possibilities of the co-operative movement, find out how far and in what manner or in what measure we could suggest improvements and take the next important forward strides. Such a thing is overdue. Until then I feel that this object of providing some safeguard for the prompt recovery of the moneys that may come to you from the Reserve Bank should not be the sole criterion that should entail such an important amendment as this to make the co-operative societies, bad as they are, worse even by making them merely money-lending institutions. On the top of it comes the idea that the State of Mysore wants to join the category of money-lenders as shareholders in the societies. I cannot have a better commentary and an eloquent commentary to find out the intentions of the Government. The whole thing, if I may say, has let the cat out of the bag when the Government comes forward and says 'We are going to be shareholders of societies'. Therefore I would suggest and appeal to the Minister, let us bifurcate the two, bring forward a Bill for the district and taluk banks and introduce Joint Stock principles, make it as fool-proof as possible. Let the agriculturist know that the money that you want to give him is on loan and not a co-operative gift. If the money is to be distributed, even now it would not be too late for you to consider apportioning all these loans to separate banks. So far as co-operative societies are concerned, if such difficulties as you have referred to are there, bring forward comprehensive legislation, after your enquiry is complete, so that we may really make good and substantial progress in the advancement of co-operative movement.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿತತಕ್ಕಂಥ ಮನೂದೆಯ ಮೇಲೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಆಗಲೇ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ತೊಡಗಿ—ಈಗ ಅವರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು—ಅತಿ ಭಯಂಕರ ಭಾಷಣಮಾಡಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅತಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ

ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈಗ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅದರ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜನರು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಮೂರು ಅಂಗಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದನೆಯದು ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು, ಎರಡನೆಯದು ಸಂಘದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗ, ಮೂರನೆಯದು ಸದಸ್ಯರ ಮತ್ತೆ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಸರ್ಕಾರ. ಯಾವ ಸದಸ್ಯನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದು, ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ವರ್ತಿಸಿಕೊಡದೇ ತಪಾಯಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂಥ ಸದಸ್ಯನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಸದಸ್ಯರ ಮನೋಭಾವ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪುನಃ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೇ ಹೋಗಿದೆ ತಾತ್ಕಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದಿರುವುದು—ಈ ರೀತಿ ವರ್ತನೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬಹಳ ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಹೋಗಿರುವುದು ಕಾನೂನು ಲೋಪದೋಷದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಇಂದು ಜನರ ಟೀಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವುದು ಸರ್ವರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಾವಯಾವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಮಾರಾಟ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಣದಮರುಪಯೋಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿ, ಕಾನೂನು ಬಲದಿಂದ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನನ್ನಿವೇಶ ಹಲವಾರು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿವೆ.

4-30 P.M.

ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸಡಿಲವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಯಾರು ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೋ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ, ಸರಿಯಾದ ಉಗ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಫಲ ಜನರಿಗೆ ದೊರೆಯದೇ ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವರಿಗೂ ಮುಖ ನೋಡಿ ಮಣಿ ಹಾಕುವ ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲವೆಂದರೆ ಉಗ್ರ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.)

ಅದರ ಫಲ ಜನರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೂರನೇ ಅಂಗವಾಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಉಚಿತ ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ಹೊರತು ಯಾವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನದಸ್ಯರು, ಎಂಥ ವನ್ನೇ ಆಗಿರಲಿ ಆವನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ವಾಪಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೂ ಕಾನೂನು ಇದ್ದೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹಂದೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಾಯುಧ, ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ಆಯುಧವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ಇರಬಹುದು. ಅದರ ಯಾವ ಒಂದು ಆಯುಧವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ತಯಾರುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಆಯುಧ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಎಂತಹ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರೋಗಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ನಿಂದಲೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡದೆ, ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಹ ಕಾರ ತತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕಟ್ಟಡ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸತ್ಯಸಂಧರಾದ ಮತ್ತು ಶಿಲಪ್ಪವುಳ್ಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ ಈ ಸಹಕಾರಸಂಘದ ತತ್ಯದಲ್ಲೇ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಹಕಾರತತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಎಷ್ಟೋ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅಶೈಲ್ಪರಯ್ಯನವರ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ, ಸಹಕಾರ ತತ್ಯವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವದಮೇಲೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿ ನ್ಯೂನಾತರಿಕೆಗಳು ಬಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಬಹುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಒಳ್ಳೆಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೆಳಗಿತ್ತಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂಥವನಿಗೆ ಸಾಲ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ; ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ವಾಪಸು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಲ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರೆನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆನು! ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ, ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಇಂಥ ಹೊಸ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದ

ರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವೇ ಹೊರತು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ತಂದಿರುವುದು ಅಪಾಯಕರ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಅವರ ಉಜ್ವಲ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರತತ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲ ತತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳ್ಳಾರಿ ಯಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗನಗೌಡರ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲೂ ಸಹ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ, ಅವರ ಹಾಗೆ ಉಜ್ವಲ ಭಾಷಣದ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಸಹಕಾರತತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ಯಾದ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾದ ಒಂದು ಸಹಕಾರತತ್ಯವನ್ನು ಜನಗಳೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಶೈಶವದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಹಾಗೂ ಸರ್ಯಾದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸರ್ಯಾದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸಹಕಾರ ತತ್ಯ ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ ಸಮಗ್ರಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತ ಅವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಇವು ಬೆಳೆದವೇ ಹೊರತು ಏಕಾಏಕಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಬೆಳೆದವು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರೂ ಸಹ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರೂ ಕೂಡ ಆ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಬೆಳೆದವು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವಪ್ರಶ್ನೆ, ರಿಸರ್ವ್‌ಬ್ಯಾಂಕು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಸಹಕಾರ ತತ್ಯಕ್ಕೂ, ಈ ರೀತಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ, ಇವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಗಹನವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ವಿಚಾರಪೂರಿತ ಭಾಷಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು ಎಂದರೂ ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಸಹಕಾರ

ಸಂಘಗಳ ಒಂದು ಆದಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲಹಂಚಿ ವಸೂಲಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಿರದಂತಹ ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಧುವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಹತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ವಿರಳ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳೇ ಬ್ಯಾಂಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದಮೇಲೆ, ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಮತ್ತು ಯಾರು ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ನನಗಿದೆ ಎಂದಮೇಲೆ, ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಸ್ಸಾಬ್ಲಿಷ್ ಮೆಂಟ್ ಬರ್ಚು, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಸ್ಸಾಬ್ಲಿಷ್ ಮೆಂಟ್ ಬರ್ಚು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟ್ ನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಸಂಘದ ಆಡಳಿತ, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಆಡಳಿತ ಎರಡನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲೇ ಆಳವಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಏಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಾರದು? ಅಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅದೇರಿತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರೂ ಸಹ ಸಾಲ ಎತ್ತಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಈಗ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ನವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪಾರ್ಕ್ ಟರ್ಮಿನಲ್ ಮೂಲಕ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಹ ಈ ದಿವಸ ಒಂದೊಂದರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಇದ್ದು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನಾತಿಕ್ತಗಳುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ಮಂಜೂರಾದುದರಿಂದ ಅಥವಾ ವಸೂಲಾದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲು ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ಹೀಗಿರುವ ನಾನಾ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಾಗಲೇಬೇಕು. ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ತಪ್ಪುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಕವರರು ಮತ್ತು ಇತರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನೂಟಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೆರೆಕಟ್ಟಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಇನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 19ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಾಕಿ ಕ್ಲಾಜುಗಳ ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿರು

ವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮುಂಚೆ ಆಧಾರ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ಯಾಲು ಪಾಲು, ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಪತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಪಾಲು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಚೆಗೆ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದ ಅಧಾರವಿರಲಿಲ್ಲದಿರಲಿ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1951ರಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲ ಪಡೆಯುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ತಾರೀಖು ಹಾಕಿ ಹೊಸ ಪ್ರೊನೋಟ್ ಮಾಡಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಆಧಾರದ ಸಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಸಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಬ್ಯಾಂಕು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು? ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಸಾಲಗಳು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಲಗಳ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ ದಗಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಲಗಕ್ಕೆ ಸಾಲಮಾಡಿದ್ದರೆ ಲಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಾಜರು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ದಗಿಸಿ ಸಾಲ ಮಂಜೂರಾಗಲು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಿಧಾನವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬಾರದು? ಹಾಗೆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕೊಡಲು ಕಾನೂನನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ಏಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದು? ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ವಿಚಾರ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಮುಂಚೆ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಅದನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಿಸ್ತರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಲ ಪಡೆದಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

Mr. SPEAKER.—May I inform Hon'ble Member that he can only speak within the scope of the provisions of this amending Bill?

Sri T. C. BASAPPA.—I am only drawing the attention of the Minister to clause 19 of the amending Bill. ಸಾಲಗಳ ಮಂಜೂರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಬೋರ್ಡಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಸಮಿತಿಯಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಐದು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.)

ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಈಗಿರುವ ಬೈರಾ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು ಮಾತ್ರ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಮಂಜೂರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ವಿಭಾಗವಾದ ನೆಪದಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಂತೆ ಐದತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಾಲ ದೊರಕಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೋನ್ ಸಹ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ $50 + 25 = 75$ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್‌ಗೆಟ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಪಡೆದಿರುವ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಹಳ ಜರೂರಾದುದು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಎ. ಕ್ಯುಟಿವ್ ಸಮಿತಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದ್ದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು—ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಾಲ ಮಂಜೂರಾಗುವ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಎ. ಕ್ಯುಟಿವ್ ಕಮಿಟಿಗಿರುವಾಗ, ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಗೆ ಆವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯವರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ, ನ್ಯಾಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನುಗಳಮೇಲೆ ದುಬಾರಿ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಈ ದಿವಸ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಾಲಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಾಕಿಯಲ್ಲಿವೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನಿರುವುದನ್ನು ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವಂತೆ ನಿಗದಿಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಎ. ಕ್ಯುಟಿವ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ "President and four other members of the Board of whom two shall be nominated by the State Government and the other two elected from among the members of the Board" ಇರುವಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಂದಿನ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಜನಗಳಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವವರಿಗೆ, ಸಾಲ ನೇರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಜಾಗ್ರತೆ ತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ನಮ್ಮ ಘನ ಸರಕಾರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ 1954ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಈ ಮೈಸೂರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮನೋದಯ

ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾನರಿ ಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪರತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿಷಯ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದವಾಗಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾದಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಆವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಆ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ವಿಶದೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿ ಮಿಕ್ಕವರನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮನೋದಯಲ್ಲಿ 22ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಕ್ಕಿನಲ್ಲರವ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಪೂರ್ಣವಾದ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ 7ನೆಯ clause ನಲ್ಲಿ principal Act ನಲ್ಲಿರುವ 22ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಅದಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇರುವಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೇರುಗಳನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು, ಅನೇಕರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

22 (A) ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯನೊಬ್ಬನು ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೇ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಬರೆದುಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಯೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಾವಿರರೂಪಾಯಿಯೋ ಸಾಲ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನ ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೇ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಸಾಲದ ಹಣ ತನಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಅಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).—ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮನೋದಯನ್ನು

ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪೇರೂ ಇರಬಾರದೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದ ಪೇರೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಎಂದಿಗೂ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದು ಈಗ 3-4 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಮನೋಭಾವ ಈ ದಿವಸದವರೆಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ಯಾಗ ಇದ್ದ ಮನೋಭಾವವೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೆರೆಸಿದದ್ದೇ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೇ ಆ ಸಂಘ ಉರ್ಜಿತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಸಹಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ಅರಿಯಬೇಕು. ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ದೋಷವೆಣಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿವೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲವನ್ನು ಸಲಿಸಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹಣದ ಭದ್ರತೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡ, ಹತೋಟಿ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕು, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ತತ್ವಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚೆನಾಗಿ ಮೂಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಅದರಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ಜರುಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡ ಇರಲೇಬೇಕು. ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳು ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೆಂದು ನಾನು ಯಾವ ಸಂಘದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ಸಂಘದ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಲ್ತಿ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು ಇರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಯಾವರಿಗೂ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಉರ್ಜಿತ ಸಂಧನೆಗೆ ಹಣದ ವಸೂಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೂಕು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪ್ರವರ್ತಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

DISCUSSION ON QUESTIONS.

Q. No. 471 re. Necessity to start Schools in Rural parts.

5 P.M.

Mr. SPEAKER.—Now discussion under Rule 39 in respect of question 471 V set given notice of Sri B. Hutche Gowda will take place. There are two

questions and we cannot allot more than one hour. Therefore I request the Hon'ble Members to confine their remarks to half-an-hour for each question.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು 471ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಮೇಲೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಕೂಡ 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅದೂ ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಮೇಲೂ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಕೂಡ ಓಟಿನ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದು, ದೇಶದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆತನ ಭಾಗ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಅದೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ, ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ರೀತಿ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಲೋಪ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಕೂಡ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 16,000 ಚಿಲ್ಲರೆ ಗ್ರಾಮಗಳು ಇವೆ. 1945ರ ವೇಳೆಗೆ ಸುಮಾರು 6,000 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆತುತ್ತು ಇತ್ತು. ಅನಂತರ ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, 200 ರಿಂದ 300 ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಗಳವರು ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ 1945-46ರ ರಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕನಿಷ್ಠ 400 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಮೊದಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು 1942ರಲ್ಲಿ. ಯಾವ ಹುಡುಗರು ಒಂದುಸಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಕಾನೂನು ತಂದರು. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. 1945ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಆ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿವಾಯಕವಾದ ತನ್ನ